

Ancienne Belgique Brussel
vrijdag 25 januari 2019

foto © Mary Kang

Recensie:

Uitzinnig reageerde een uitverkochte AB op de doortocht van Khruangbin in ons land. Niet meer dan terecht want het trio uit Houston, Texas zette een feilloze première van hun Europese tour neer in onze hoofdstad. Een quasi volledig instrumentaal optreden waarbij de elektrische gitaar centraal stond en hoe die wel erg eclectisch kon gaan, kregen we voorgeschoteld. Wat weemoed, heupwiegende tot zweele ritmes, funk ('Evan Finds The Third Room'), disco, 60's pop, â€i noem maar op, het was allemaal te horen. Zelfs de 80's passeerden even, in de riffs van 'True' van Spandau Ballet en 'Wicked game' van Chris Isaak. Ook het onvermijdelijke 'Apache' van The Shadows dat twintig jaar ouder is, mocht dan niet ontbreken.

Tien voor acht begon Ginger Root, een uitstekend voorprogramma dat zichzelf beschrijft als 'aggressive elevator soul music'. Een ideeetje voor Chokri misschien om ze in de Lift van Pukkelpop te plaatsen.Â 'Con todo el mundo' heet het tweede album van Khruangbin. Nummers uit die plaat, de eerste 'The universe smiles upon you' en onuitgegeven covers serveerde het voor het publiek dat maar al te graag hiervan at. Wat de live optredens van de Amerikaanse band zo leuk maken, is ongetwijfeld de interactie tussen gitarist Mark Speer en bassiste Laura Lee die bij momenten de theatrale kaart trekken. Zo gaan ze op een bepaald moment in dialoog met elkaar door een flesje te betokkelen, neemt zij een groene oude telefoon op tijdens 'Evan Finds The Third Room' met 'Hello Brussels. If you want to say hello, press one' terwijl de muziek naar de achtergrond gebracht wordt in de geluidsmix . Verder nemen ze op een bepaald moment de tijd om even bij de drummer het glas te heffen, terwijl ze op ons, het publiek toosten. Leuk zijn dan weer ook de choreografietjes tussen de twee wanneer ze opzij tegen over elkaar staand vooruit of achteruit gaan of wanneer hij stokstijf vol posegedrag naar het publiek staart wanneer ie alweer iets graaf uit zijn gitaren plukt terwijl zij contrasteert met hem door met het gezicht van links naar rechts repetitief te bewegen. Het moet gezegd dat het bij Khruangbin live vooral allemaal te doen is rond de twee gitaristen. Donald JohnsonÂ speelt zijn drumlijnen maar valt verder nauwelijks op alsof zijn rol gewoon ondersteunend is en niet meer dan dat.

Openen deed Khruangbin met 'Cómo me quieres' , 'Friday morning' voorzien van tegenlicht en zang met echo opÂ die als een verre, vage herinnering klonk, 'Dern Kala', waarbij een straf staaltje dynamiek op het einde getoond wordt met een zeer rustig stuk waarna niet veel later de laatste tonen een stuk luider door de speakers komen en 'August 10' dat een heerlijke baslijn kent.

In de bisronde tekenen we nog een grandioos 'People Everywhere (Still Alive)' op terwijl de spots de Ancienne Belgique in alle kleuren van de regenboog verlichten. Een nummer dat het publiek stevig meeklapt. Het steekt nog een tandje bij wanneer Khruangbin halfweg de melodie iets rustiger speelt om vervolgens het nummer opnieuw open te trekken.

Conclusie: de hype rond Khruangbin is volledig terecht. De band heeft een unieke identiteit en live weet het trio slim de aandacht vast te houden van het publiek, door met dynamiek te spelen, door af te wisselen in genres maar ook door een laagje toneel toe te voegen aan hun zo goed als volledig instrumentale set.Â Een band kortom, die wel eens sneller dan je denkt de clubs ontgroeid zou kunnen zijn bij ons
< Bert Hertogs >

De setlist:

Cómo Me Quieres
Friday Morning
Dern Kala
August 10
Infamous Bill
August 12
Mr. White
Two Fish And An Elephant
Lady And Man
Evan Finds The Third Room
Medley
Maria Tambien

Bis:

The Number 4
White Gloves
People Everywhere (Still Alive)